

ה"ת 62320-03-17 – סימנטוב מנשירוב, פמה אשראי לרכב בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

ה"ת 17-03-62320 מנשירוב נ' משטרת ישראל - תחנת זבולון
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

לפני כבוד השופט מוחמד עלי

- המבקשים
1. סימנטוב מנשירוב ע"י עו"ד י' דdon
2. פמה אשראי לרכב בע"מ
ע"י עו"ד ת' יהומי

נגד

המשיבה

מדינת ישראל ע"י עו"ד א' סאלח משלוחת תביעות זבולון

ההחלטה

.1.

שלושה טוענים לאחיזה ברכב שנטפס על ידי המשטרה במהלך חקירה בחשד לעבירות על פקודת הסמים המסוכנים: המדינה שעתידה לבקש ללחט את הרכב, נושא בעל משכון, וטוען לבועלות בו. הנושא בעל המשכון מבקש לשחרר את הרכב לידי כונס נכסים שਮונה מטעם לשכת ההוצאה לפועל במסגרת הילכי מימוש המשכון; הטוען לבועלות מבקש לשחרר את הרכב לחזקתו בטענה שהוא הבעלים של הרכב ולא הנאשם שעל שמו רשום הרכב. המדינה אינה חולקת על זכותו של בעל המשכון אך טוענת כי יש לאפשר לה למכור את הרכב באמצעות יחידת החילוט באופטוריוס הכללי תוך שמירה על זכויותיו המהוות של בעל המשכון. סוגיות אלה עומדות במרכז החלטה זו.

הרקע להליכים

.2.

בموقع הבקשה רכב מסווג מזדה מס' רישוי 12-689-76 (להלן: **הרכב**) שנטפס על ידי משטרת ישראל במהלך חקירה שניהלה בחשד לביצוע עבירות על פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש, תשל"ג-1973 (להלן: **פקודת הסמים**). הרכב רשום במאגר משרד התחבורה (משרד הרישוי) על שם מאור דישראלי (להלן: **מאור**), אשר החקירה המשטרתית הניבתה כתוב אישום נגדו. כאן המוקם לציין כי המבקש (להלן: **סימנטוב**) נחקר במשטרת ואף נעצר, אך בסופו של דבר שוחרר ולא הוגש נגדו כתוב אישום.

.3.

כתב האישום שהוגש נגד מאור (בת"פ 17-03-60997) ייחס לו שתי עבירות של החזקת סמים שלא לצורך עצמית לפי סעיף 7(א) בשילוב עם 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים, זאת במסגרת שני אישומים. באישום הראשון נטען כי ביום 4.3.2017 סמוך לשעה 00:30 החזיק מאור בדירה ברחוב

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסקי דין

מוחליבר 4/5 בքירת ים סמ מגו חשיש שחולק לחמש פלטות במשקל של 493.93 גרם נטו וסם מגו קנבוס במשקל 0.22 גרם נטו שלא לצריכה עצמית. באישום השני נטען כי באותו יום בדירה נספת ברוחב פינסקר 1 בքירת ים, החזק מאור ביחד עם אחר סם מגו קנבוס במשקל 434.56 גרם נטו וסם מגו חשיש במשקל 53.38 גרם נטו שלא לצריכה עצמית. בשולי כתוב האישום טענה המדינה כי בכוונתה לבקש מבית המשפט לקבוע כי מאור הוא סוחר סמים לפי סעיף 36א לפקודת הסמים ולבקש להחלט את הרכב.

.4. לצורך רכישת הרכב הלוואה המבוקשת 2 (להלן: **פמה**) סך של 55,000 ₪ לפי הסכם הלוואה שנערך ונחתם בין מאור ביום 14.11.2015 (להלן: **הסכם הלוואה**), ולהבטחת פירעון הלוואה נרשם משוכן על הרכב לטובת פמה. אין מחלוקת על קיומו של הסכם הלוואה ועל תוקפו של המשוכן. הויל והסכם הלוואה הופר, הגישה פמה בקשה למינוי כינוס ונכסים על הרכב במסגרת תיק שנפתחה לימוש המשוכן בלשכת ההוצאה לפועל בתל אביב (תיק מס' 17-03-514491) (להלן: **תיק הוהצל"**פ.). בהחלטה מיום 20.3.2017 מונהה ב"כ פמה כונס נכסים על הרכב. עוד לשם שלמות התמונה יצוין כי לפי הנתונים המצוים בתיק החקירה שוויו של הרכב כו"ם הוא כ- 90,000 ₪, יתרת הלוואה היא כ- 49,000 ₪ ויתרת החוב בתיק ההוצאה לפועל - כ 54,000 ₪.

.5. תחילתם של ההלכים בבקשת שהגיש סימנטוב להשיב את הרכב התפוס בידי המשטרה לידי, בטענה כי הוא הבעלים של הרכב וכי למאור אין זכויות בו. בהמשך לכך, הגישה פמה בקשה להורות על שחרור הרכב לידי כונס הנכסים. אסקור להלן את עמדתו של כל אחד מן הטענים.

עמדות הצדדים

.6. **סימנטוב** טוען כי אמן הרכב רשום על שם מאור אולם רשום זה לא מלמד על הבעלות ברכב ובפועל הרכב שייך לו וקיים נתונים בתיק החקירה, לרבות דוחות שוטרים ודוחות תנועה המלמדים על כך. נטען כי הרכב נרשם על שם מאור לנוכח חובות שמנעו קבלת מימון לרכישת הרכב, וכי סימנטוב עשה שימוש במעמדו ברכב ומאור מעולם לא נהג ברכב ואף אין לו רישון נהיגה. סימנטוב סבור שלא מתקיימת עילה לחילוץ הרכב ועל כן אין עילה לתפיסתו ומכל מקום חילוץ הרכב יהיה בלתי מידתי. המצב לו שואף סימנטוב - השבת הרכב לידי תוך מתן בטחנות והמשך תשלום הלוואה להפה. לחילופין, ביקש כי תישמר לו הזכות לפחות את הרכב. יצוין כי ב"כ סימנטוב הודיע כי הוא מייצג גם את מאור בהליך הנוכחי ועליה כי מאור תומך בעמדתו של סימנטוב.

.7. **פמה** סבורה שיש למסור את הרכב לידי כונס הנכסים שמוונה בהליך שימוש המשוכן ומצינית כי היא נושא מובטח. לטענתה היא פנתה למדינה בדרישה לשחרר את הרכב אולם המדינה סירבה לכך בטענה כי הרכב יימכר על ידה תוך שמירה על זכאותה של פמה כנושא מובטח. לדבריו פמה מכירת הרכב באמצעות המדינה תביא לפגיעה בזכותה כנושא מובטח, וכי הדרך היעילה והצדוקת היא שימוש המשוכן על ידי מכירתו על ידי כונס הנכסים. היא גם מפנה לניסוינה הרב במכירת כל רכב בהליך כינוס וטענת כי מכירת הרכב על ידי כונס הנכסים תשיא תמורה מרבית. פמה הוסיף וטענה כי הסכם הלוואה הופר ועל כן אין היא

מסכימה לקום את ההסכם.

.8. המדינה מבקשת כי הרכב ימכר וմבקשת לאפשר לה לעשות כן על ידי ייחידת החילוט באופטרופוס הכללי. המדינה אינה חולקת על קיומו של שעבוד לטובת פמה ועל כן היא מתחייבת לקיים את עדיפותה של פמה בכיספים שיתקבלו ממיכרת הרכב. המדינה טוענת כי ראוי שהרכב ימכר באמצעות ייחידת החילוט וזאת במספר טעמים: מכירת הרכב על ידי ייחידת החילוט אינה כרוכה בעלוות כלשהן להבדיל ממיכרתו על ידי כונס נכסים; מכירה על ידי ייחידת החילוט תשיא תמורה טובה יותר; למדינה קיים אינטרס למיקם את התמורה כדי שתיה בידיה אפשרות לחייב את היתה בעודו עוד שהainteres של כונס הנכסים הוא בראש ובראשונה סילוק החוב שבמקרה זה הוא נמוך משווי הרכב.

דין והכרעה

.9. לאחר שיעינתי בעמדות שהוצעו על ידי כל אחד מן הצדדים בכתב ובעל-פה מצאתי לקבל את עמדתה העקרונית של פמה - הכל בכפוף לאמור בגין החלטה.

.10. התשתית הנורמטיבית הנדרשת לדין מצוי בסע' 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: **פסד"פ**) הקובל כי -

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לעניין מסוים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשה אדם התובע זכות בחפות, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפש ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שנางנו בו אחרת כפי שיורה בבית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

זו הניתן מכח סע' 34 לפס"פ, הוא בעל אופי זמן המועד לקבוע מי יחזק בחפות שנותפס על ידי המשטרה, וב החלתו רשיי בית המשפט לקבוע כי החפש ימסר לתובע זכות בו, לאדם פלוני או שנางנו בו אחרת, בתנאים שייקבעו בצו. כתוצאה מאופיו הזמן של הצו אין הוא בא לקבוע זכויות, אינו מהווה מעשה ב- דין והצדדים רשאים לפנות להליך אזרחי כדי לקבוע את הזכות בחפות (בש"פ 13/2013 מדינת ישראל נ' גולן (פורסם בנבו, 16.10.2013) (להלן: עניין גולן); ע"פ 426/87 שוקר נ' מדינת ישראל, פ"ד מב(1) 732 (בש"פ 1988); ע"פ 555/07 יחיא נ' משטרת אריאל ((פורסם בנבו, 6.3.2007); בש"פ 2671/01 סיני נ' מילרה פ"ד נה(4) עמ' 176 (2001); ע"פ 506/82 גלzon נ' מדינת ישראל פ"ד לז(1) 409, עמ' 412 (1983); ע"פ 591/76 דלחים נ' מדינת ישראל, פ"ד לא(2) 57; ע"א 39/75 שמחון נ' רדינגער פ"מ כת (2) 610, עמ' 611 (1975). במאמר מוסגער יצוין כי עיקר הפסיקה צינה את העמדה שהובאה לעיל בהתייחס לצו לפי סע' 36 לפס"פ שדן באותה הוראות לגבי חפש שהוגש כראיה לבית המשפט, אך היא יפה לעניינו מקל וחומר. סע' 36 לפס"פ דן בשלב בו מוצחה מטרת תפיסת החפש והוא הוגש כראיה בבית המשפט. בעודו סע' 34 יכול להתייחס גם (ואף בעיקר) לשלב מוקדם יותר שלפני הגשת כתב אישום, שבו טרם מוצחה עילת התפיסה. מכאן שם הכו

שניתן לפי סע' 36 הוא זמני, על אחת כמה וכמה צו שניית לפי סע' 34 לפס"פ.

11. על אף שההכרעה בגדרי סעיף 34 לחס"פ היא בעלת אופי זמני, אין לשלול את האפשרות כי במקרים חריגים בית המשפט הדן בהליך הפלילי יכריע בזכיות שבין הצדדים הטוענים לזכות והצז שינתן יהיה במעמד פסק דין. לעיתים הכרעה זו, בהעדר צורך בברור עובדתי, היא פשוטה ויעילה יותר כשהיא נעשית בגדרי ההליך הפלילי (השו דברי כב' השופטת ד' ברק- ארץ בעניין **גולן**). זאת ועוד, ההכרעה הזמנית בשאלת מי יחזק בתפוס אינה מנותקת מזכויותם המהוות של הצדדים, והוא אף נגזרת מהזכויות המהוות של הטוענים לזכות בנכס.
12. יודגש כי החלטה במקרה שלפניו מתייחסת למצב בו **טרם הורשע** מאור ועל כן לא בשלה העת לדון בשאלת החילוט, מכאן גם מרכיבות האיזון בין השיקולים. הגם שלכאורה הדיון בשלב זה הוא בשאלת החזקה ברכב, ככלומר אם לאפשר למדינה להמשיך ולתפוס ברכב או שיש לשחררו, ואם כן למי - הצדדים טענו גם בעניין מכירת הרכב, ובדין עשו כן. עיסוק בשאלת מכירת הרכב גם בשלב זה נדרש ואף בלתי נמנע בשלוש סיבות: הסכמת הצדדים בדבר הצורך במכירת הרכב (כולל סימנטווב ככל שבקשו להחזירת הרכב לידי תידחה); הליכי מימוש המשכון שתלוים ועומדים שנעודו למימוש המשכון על ידי מכירת הרכב; והעובדה כי המשך החזקת הרכב מבלי לעשות בו שימוש כלשהו תוביל לפגיעה בערכו, הילוך התואם את האמור בסעיף 38 לפס"פ (ראו לשם השוואה המסלול של חילוט זמני המצו בסעיף 36 לפקודת הסמים המסוכנים וראו בעניין זה ע"פ 5680/15 סעید נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报, 27.10.2015)).
13. תחילה אדון בטענתו של סימנטווב שיש להסביר את הרכב לידי. סימנטווב עיר לקושי בהילוך הנטען על ידו לאור קיומם של הליכי מימוש המשכון, ועל כן הוא סבור שיש להסביר את הгалגל אחרת, לאפשר לו להמשיך ולשלם את ההלוואה למקרה תוק הבטחת זכויותה של המדינה למקרה ויוחלט על חילוט הרכב בעתיד. הילוך זה אין בידי לקבל. ככל שסימנטווב סבור כי הליכי מימוש המשכון לא ננקטים כדין, כי ההסכם לא הופר או כי קיימת לו זכות לדרוש המשך קיום הסכם ההלוואה חרף הפרתו, עליו לנ��וט היליך מתאים שכן אין זה ההליך המתאים להכריע בזכויות המהוות, בוודאי לא בחלוקת בין פמה לסימנטווב לגבי קיום הסכם ההלוואה.
14. לאור הליכי המשכון הננקטים, טענותיו של מנישרוב לפיהן הרכב שייך לו ולא לנאים - נדחקוות לעת חז לקרן זווית, שכן הן יוכרעו בדיון בשאלת החילוט. נפקותה היחידה של טענת מנישרוב היא בשאלת אם יש להבטיח את זכויות המדינה בהליך המימוש ואילו הוראות יש ליתן לגבי יתרת התמורה לאחר סילוק החוב לפמה. ככל שאכן לפחות אין זכות ברכב, ברι כי מה שעומד על הקף הן זכות פמה אל מול זכות סימנטווב, ואילו ככל שקיימות ראיות לכך להכריב שייך למנאור או אז תעמוד אפשרות חילוט הרכב, ובמקרה של מכירתו - חילוט יתרת שוויו לאחר סילוק החוב לממה.

אשר לתשתיית הראיתית לגבי השאלה למי שייך הרכב - מהראויות המצוית בתיק החקירה עולה כי הרכב רשום על שם מנאור והסכם המימון נערך ונחתם בין פמה לבין מנאור. מקובל עלי הטיעון כי הרישום במשרד הרישי הנה

דיקרטיבי (רע"א 5379/95 **סהר חברה לביטוח בע"מ נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ ואח' פ"ד נא(4) 464 (1997)), אך אין הוא נועד נפקות ראייתית כלל, במיחוד לנוכח קיום הסכם ההלוואה. יצוין כי בהודעה במשטרת מיום 8.3.2017 שמר מאור על זכות השתקה ולא סיפק נתונים לגבי הרכב, גם לנוכח שאלה ישירה אם הרכב שיר לו; התיחסותו היחידה לעניין זה הייתה עת נשאל מניין לו הכספי לרכוש את הרכב אז השיב "וסתם בשביל הידע הכללי היום כל בחור בן 18 שעבוד יכול לקחת ממון". בעדותו מיום 4.3.2017 (שורה 11) שמר סימנטוב על זכות השתקה גם בגין שאלות ישירות לגבי הרכב כגון אם הררכב שיר לו, אם רכש אותו בימיון וכו'; רק בעדותו מיום 9.3.2017 שורה 51 ואילך ציין כי הרכב שיר לו אך רשום על שם מאור וכי הוא "שם עליון" 20,000 ₪, ומאורלקח ממון עבורו כי היו לו חובות. סבורני כי הראות המונחות בתחום מקומות תשתיות לכואורית רק כי מאור הוא הבעלים של הרכב, ואני מתעלם מהטענה כי למאור אין רישיון נהיגה, כי מי שהשתמש בו בפועל הוא סימנטוב, וכי קיימים דוח בגין עבירות תנוועה על שם זה האחרון בזמן שימושו ברכב.**

בנוגע לעילת התפיסה, תפיסת הרכב הייתה לצורך אפשרותו חילוטו בעתיד, ונראה כי קיימת עילה לבקש חילוט הרכב בעתיד. המדינה הודיעה כי בכונה לבקש להכריז על מאור כסוחר סמים במובן סעיף 36א לפקודת הסמים ולבקש את חילוט הרכב. סעיף 36א לפקודה קובע כי אדם שהושע בעבירה של עסקת סמים "צווה בית המשפט בנוסף לכל עונש, על חילוט רכוש שהושג במישרין או בעקיפין שכיר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה. קבע בית המשפט כי אדם שהוא סוחר סמים ועלוי הנטל להוכיח אחרת. בנגד למשמעות הלשונית, יראו כל רכשו כרכוש שהוגש בעבירה של עסקת סמים ועלוי הנטל להוכיח אחרת. בנגד למשמעות הלשונית, עבירה של עסקת סמים מוגדרת בסעיף 1 לפקודה כ"UBEIRA LEPI FOKUDA ZO SHUNASHA MASER USHRIM SHENIM AO YOTER". לפיכך, האישומים המוחשיים למאור (ואין מחלוקת כי קיימות ראיות לכך להוכחת הנטען באישום) מקיימים עילת חילוט.ברי כי אין בקר לומר כי התוצאה תהיה חילוט הרכב, והדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט שידון בשאלת החילוט ובכלל זה בטענת למאור להעדר מידיותם בגין אישומים המוחשיים למאור ובשים לב לסכומי כסף נוספים שנתפסו גם אולם מבקשת המדינה לחילוט.

15. נשוב ונזכיר כי אין מחלוקת בין הצדדים כי לטובת פמה רשום שעבוד על הרכב והצדדים לא חלוקים על כך כי במידה וווחלט על שחרור הרכב ותאפשר מכירתו באמצעות לשכת ההוצאה לפועל - לפמה זכות ראשונים להיפרע בגין חובה. לוז המחלוקת הוא אפוא אם יש לאפשר למדינה למכור את הרכב ולהעביר לפמה את החוב או שהדבר צריך להיעשות במסגרת הליך יימוש המשכן שכבר מתנהל במסגרת תיק ההוצאה פ, בו מונה ב"כ פמה כconomics נכסים. נראה שבמחלוקה זו יד פמה על העילונה.

16. משכן נכס על ידי נושא מקנה לנושא זכות עדיפה על פני זכויותיהם של אחרים. שאלת נפרדת היא מהו אגד הזכויות שמקנה המשכן. מקובל להבחן בהקשר זה בין "זכות היפרעות" לבין "זכות המימוש" של המשכן. זכות היפרעות היא הזכות לגבות את החוב מהנכס המשוכן ואילו זכות המימוש היא הפעולה שנועדה להגשים את זכות היפרעות. במלים אחרות, קיימת זכות מהותית בנכס וזכות פרוצדורלית שבאה להגשים את הזכויות המהותית (נ' לצמן וע' גראסקוב **mishkon zekiyot 407 (2005)** (להלן: **mishkon zekiyot**). אמת, העובדה כי פמה היא בעלייה משכן אין בה כדי להקנות לה עדיפות באשר בדרך בה ימושש המשכן, ובהתיבת הדיוני זכותה אינה עדיפה על זכותו של בעל זכות אחר בנכס; אם כי במישור המעשי מי שמתמנה כconomics בהליך יימוש המשכן הוא לרוב ב"כ הנושא.

.17 ואולם, הiliar מימוש המשכן הוא הiliar שמתבצע במסגרת לשכת ההוצאה לפועל ובפיקוח ראש ההוצאה לפועל. סעיף 16 לחוק המשכן, תשכ"ז-1967 קובע כי "מימוש המשכן יהיה על פי צו בית המשפט" ואילו סעיף 17 לחוק המשכן קובע כי "מימוש המשכן על פי צו בית המשפט או צו ראש ההוצאה לפועל יהיה בדרך של מימוש נכס שהוטל עליו עיקול בהוצאה לפועל של פסק דין, זולת אם הורה ראש ההוצאה לפועל על דרך אחרת שראה אותה עיליה וצדקה יותר בנסיבות העני". בכר מאמצז החוק הישראלי את הגישה כי מימוש המשכן אמור להתבצע על ידי רשות ולא על ידי הנושא עצמו (משכן זכויות, עמ' 423; דוד בר אופיר **הוצאה לפועל - הליכים והלכות**, כרך ב, עמ' 589 (2017) (להלן: **בר אופיר**)). הרשות במקרה שלפנינו היא לשכת ההוצאה לפועל. למרות שהiliar מימוש המשכן מזוינה עם הנושא והצד הדומיננטי בו הוא הנושא, אין מדובר בהiliar "שיר" לנושא, פמה, ואין הוא נחלתה הבלעדית.

.18 המסקנה כי המודול למימוש המשכן שהוכר בדיון הוא מימוש על ידי רשות, ובמקרה זה לשכת ההוצאה לפ, מחייבת בהקשר הנדון גם את המדינה, ואין זו האחרונה יכולה ליצור דרך חלופית למימוש המשכן. הדיון אינו מאפשר למימוש המשכן באמצעות רשות אחרת זולת ההוצאה לפועל, דוגמת יחידת החלטות שהוקמה על ידי האופטראופס הכללי. הנה אפוא, ככל שעמדת המדינה מכוונת לכך **שהiliar מימוש המשכן יבוצע באמצעות יחידת החלטות**, אין לקבל עמדה זו.

במסגרת הiliar בו נקבעה פמה, מונה כונס נכסים בהתאם לפרק ה' לחוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז-1967. על פי הוראת הדיון כונס הנכסים אינם חייב להיות מטעם הנושא למרות שבדרך כלל כר' נהוג, ולראש ההוצאה לפועל ניתן שיקול דעת רחב בעניין (בר אופיר, עמ' 915). על פי המצב המשפטי קיימת לראש ההוצאה לפועל סמכות ושיקול דעת למנות כונס נכסים שאינו מטעם הנושא, ואף קיימת סמכות לכך שראש ההוצאה לפועל יורה על "דרך אחרת שראה אותה עיליה וצדקה יותר בנסיבות העניין" למימוש המשכן. אין אפוא להוציא מכלל אפשרות כי יהיה ניתן לקבוע, בגדרו הiliar מימוש המשכן, כי המכירה תבוצע באמצעות יחידת החלטות או כי יחידת ההחלטה תתמנה ככונס נכסים (יובהר כי בהחלטה למינוי כונס נכסים הורה ראש ההוצאה לפועל להעביר את ההחלטה ליחידת החלטות), אך כמובן אין בכך כדי למצוות את הדיון בסוגיה משאית הדבר בסמכות ערוכה זו. לפיכך, ככל שבקשה המדינה נוגעת להיבטים אלו, מדובר בסוגיות שמצוות לבב לבו של הiliar מימוש המשכן שנדון במסגרת תיק ההוצאה לפ. ברי, כי הiliar הנדון בפני עצמה זו אינה נועדת להכריע בסוגיות אלו והמקום הנדון לדון בכך הוא הiliar מימוש המשכן, שם גם תוכל יחידת החלטות לטען ליתרונות שבניהול הiliar המכירה על ידה ואף לטען כי יש למנota ככונס נכסים. הiliar מימוש המשכן הוא גם האסנה הראיה לדון ביתר טענות סימנוטוב כגון שיש לאפשר לו לפדות את הרכב בעת מכירתו.

.19 לאור המפורט לעיל, אני נוטן בזה את ההוראות הבאות:

א. אני מורה למדינה לשחרר את הרכב כדי כונס הנכסים שמונה במסגרת תיק ההוצאה לפ או למי מטעמו זאת תוך 10 ימים מהיום. מובהר כי שחרור הרכב לידי הcornos נועד לאפשר ביצוע הליכי מימוש משכן במסגרת תיק ההוצאה לפ ובהתאם להנחות ראש ההוצאה לפועל.

ב. ניתן בזאת צו עיקול על הרכב (רכב מסווג מזדה מס' רישי 76-689-12), הצ'o ירשם במשרד הרישוי כתנאי לשחרור הרכב; הרישום יבוצע על ידי כנס הנכסיים. ניתן יהיה להסיר את העיקול על ידי ראש ההוצאה"פ בעת מכירת הרכב, במסגרת סמכיותו להורות על מכירת הרכב במקרה מכל שעבוד, עיקול זכות צד ג'.

ג. מובהר כי ככל שסימנתוב ינקוט הליך אזרחי לעניין המשך קיום הסכם ההלוואה - יש לצרף את המדינה לצד הדי שתוכל להשמע את עמדתה, בשם לב לזכותה האפשרית לחילוט הרכב.

ד. ככל שלآخر מימוש המשכן ומכירת הרכב תישאר יתרה - הכל בהתאם להנחיות ראש ההוצאה לפועל - תועבר היתרה על ידי הכנס למדינה, באמצעות שלוחת תביעות זבולון. מובהר כי התמורה שתועבר למדינה תישמר בידייה הנאמנות, עד לדין והכרעה בבקשת החילוט בהליך הפלילי המתנהל נגד מאור.

המצוירות תשליך את ההחלטה לצדים: ב"כ המבוקש 1, ב"כ המבוקש 2 וב"כ המדינה.

ניתנה היום, כ' סיון תשע"ז, 14 יוני 2017, בהעדר הצדדים.